

Διατηρητέα Κτίρια, Παραδοσιακοί Οικισμοί και Τοπία Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους στη Μακεδονία και τη Θράκη

Πεντάλοφος Κοζάνης

Βέροια

Παρθένων Χαλκιδικής

Ελευθερούπολη

Ξάνθη

Αλεξανδρούπολη

Ξάνθη

Καστοριά

Νάουσα

Αρναίας Χαλκιδικής

Ελευθερούπολη

Καστανιές Έβρου

Ξάνθη

Σουφλι

Η προστασία και ανάδειξη της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς αποτελεί υποχρέωση της Ελληνικής πολιτείας, ως απόρροια διεθνών κειμένων, τα οποία έχει αποδεχτεί και επικυρώσει το Ελληνικό κράτος, όπως του Χάρτη της Βενετίας (1964), της Σύμβασης του Παρισιού (1972), της Διακήρυξης Άμστερνταμ (1975) και της Συμβάσεως της Γρανάδας (1985). Επίσης, με το άρθρο 24 του Συντάγματος της Ελλάδας, επισημαίνεται η ευθύνη του κράτους στην προστασία των πολιτιστικών αγαθών της χώρας, ενώ με ένα πλέγμα νομοθετικών διατάξεων εισάγονται διαδικασίες και προδιαγραφές για την προστασία και διατήρηση των παραδοσιακών συνόλων και κτιρίων.

Η συστηματική ενασχόληση του Υπουργείου Εσωτερικών (τομέας Μακεδονίας και Θράκης) με θέματα προστασίας της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς αρχίζει από το 1986, όταν το τότε Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Υ.Π.Ε.Χ.Δ.Ε.) μετέφερε στο τότε Υπουργείο Βόρειας Ελλάδας, μετέπειτα Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης (Υ.Μ.Θ.) και νυν Υπουργείο Εσωτερικών (τομέας Μακεδονίας και Θράκης) αρμοδιότητές του, με το άρθρο 2 του ΠΔ 358/1986 «Καθορισμός αρμοδιοτήτων Υπουργείου Βόρειου Ελλάδος», τις οποίες είχε σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία σχετικά με την προστασία της αρχιτεκτονικής και φυσικής κληρονομιάς στη Μακεδονία και Θράκη.

Φλώρινα

Άγιος Γερμανός Φλώρινας

Λίμνη Βεγορίτιδα

Σέρρες

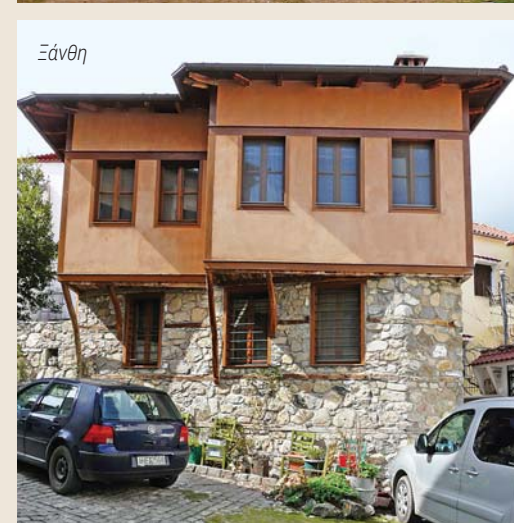
Σέρρες

Κρβάρλα

Αλεξανδρούπολη

Ξάνθη

Έκτοτε και για 32 συνεχή χρόνια, το Τμήμα Παραδοσιακών Οικισμών και Διατηρητέων Κτιρίων της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος, Πολιτισμού και Πολιτιστικής Κληρονομιάς και Αθλητισμού, του Υπουργείου Εσωτερικών (τομέας Μακεδονίας και Θράκης) είναι εξουσιοδοτημένο με την προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς στη Μακεδονία και Θράκη, επισημαίνοντας, καταγράφοντας και προστατεύοντας οικισμούς ή κτίρια από αλλοιώσεις ή κατεδάφισης, με το χαρακτηρισμό τους ως παραδοσιακών οικισμών ή διατηρητέων κτιρίων και περιοχές ως τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους (Τ.Ι.Φ.Κ.). Μέχρι τώρα και σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία το Τμήμα έχει προστατεύσει ένα σημαντικό αριθμό αρχιτεκτονικής και φυσικής κληρονομιάς, απαριθμώντας περίπου 3.000 διατηρητέα κτίρια, 70 παραδοσιακούς οικισμούς και περισσότερες από 20 περιοχές - τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους στους 16 Νομούς της Μακεδονίας και Θράκης.

Το έργο του Τμήματος Παραδοσιακών Οικισμών και Διατηρητέων Κτιρίων, μέρος του οποίου παρουσιάζεται στην παρούσα έκθεση, συνίσταται στην εξειδικευμένη νομοθετική κάλυψη της προστασίας και ανάδειξης της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, τόσο σε πολεοδομικό όσο και σε κτιριακό επίπεδο και αφορά στη διατήρηση και ανάδειξη αξιόλογων στοιχείων, προκειμένου να διαφυλαχθεί η ιδιαίτερη ιστορική, πολεοδομική, αρχιτεκτονική, λαογραφική, κοινωνική και αισθητική φυσιογνωμία τους.

Ο χαρακτηρισμός οικισμών ως παραδοσιακών ή κτιρίων ή τμημάτων τους ως διατηρητέων συντελεί στο να προστατεύονται τα στοιχεία αυτά από επεμβάσεις ή αλλαγές, που μπορεί να βλάπτουν την αρχιτεκτονική φυσιογνωμία τους, ενώ ανάλογα με το βαθμό προστασίας των διατηρητέων κτιρίων, που μπορεί να καθορίζεται, δίνεται η δυνατότητα να αξιοποιούνται και να παραμένουν ως «ζωντανά κελύφη», που μαζί με άλλα μνημεία αναδεικνύουν το σύνολο της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και διαφυλάσσουν το σημαντικό πολιτιστικό μας απόθεμα, το οποίο ενδυναμώνει τη συλλογική μνήμη και μαρτυρά τον πλούτο της παράδοσής μας.